in het teken van de Boogschutter
- voor Luc en zijn gezellen van Robin Hood -

laten we samen de boog aanspannen,
richten op de verre roos; wellicht
zal de pijl afdwalen, mogelijk
breekt de punt af op een rots

maar we hebben schouder aan
schouder gestaan, gekeken in
dezelfde richting, onze dromen
vloeiden samen zoals de avond-
kleuren, de warme, aan de horizont

laat de boogpees zingen al trilt
je hand en beeft: je vreest de afstand,
je oog is onzeker, alleen de roos,
de roos, ver en verrukkelijk,
ze rukt de waas van twijfel weg,
ze vult je als een vaas van hoop

laten we daarom de boog aanspannen
en bij voorbaat aanvaarden dat de pijl
verdwaalt, we voelen een oude pijn
wanneer de punt afbreekt, maar
richten opnieuw, schouder aan schouder

we houden onze hoofden schuin:
de pijl heeft sierlijke veren, hij ligt
als een belofte van suizen
te wachten op onze duim

Staf De Wilde